

BORKA ATTILA

1911. augusztus 10. Kecskemét – 1976. október 27. Budapest

FŐBB TISZTSÉGEI

Az MSZP Budapesti Ideiglenes Bizottsága tagja	1956. december 8.-1957. június 10.
Az MSZMP Budapesti Bizottsága titkára	1957. június 10.-1959. november 1.
Az MSZMP KB tagja	1957. június 29.-1962. november 24.
A Központi Népi Ellenőrző Bizottság első elnökhelyettese	1959. november-1963. május
A Szerelvényellátó Vállalat igazgatóhelyettese, igazgatója	1963. május-1973

PÁLYÁJA

Anyja neve Borka Viktória volt, apját nem ismerte.

Két polgári iskolai osztály elvégzése után kifutófiúként, raktári munkásként kereszte a kenyerét, majd géplakatosinasnak állt, segédlevele 1929-es megszerzését követően kisebb üzemekben dolgozott. 1933-tól megszakításokkal tagja volt a vasmunkások szakszervezetének, sztrájkmozgalmakban való részvétele miatt több munkahelyéről elküldték. 1937-től a Ganz Vagongyár alkalmazta, ahol kitanulta az elektromos ívhegesztő szakmát. 1939-ben ismét elbocsátották, ekkor az Uhri Testvérek Karosszéria- és Járműgyárában helyezkedett el, 1942-ben pedig a Lampart Fémáru-, Fegyver- és Gépgyár Rt.-nél kapott munkát.

1945-ben belépett a Magyar Kommunista Pártba, a Lampart-gyárban üzemi párttitkárrá választották. Pártutasításra 1946. októbertől részt vett a diósgyőri vasgyárban az üzemi bizottság megválasztásának előkészítésében, majd visszakerült korábbi munkahelyére. 1947. októbertől hat hónapos pártiskolán tanult, amelynek elvégzését követően 1948-ban kinevezték a Salgótarjáni Acélgyár vezetőjévé. Onnan 1949. februárban a MÁV Járműjavító Iparigazgatóság élére került. 1951. márciusban a Földművelési Minisztériumban a Gépállomási Főosztály vezetője, 1953. októberben az Ipari Láncgyár igazgatója lett. Korábbi munkahelyén elkövetett hibái (gépállomások helytelen irányítása) miatt 1953-ban a KEB kizárta az MDP-ből, de a döntést még ugyanabban

az évben visszavonták. 1955. februárban megbízták az Óbudai Hajógyár irányításával. 1956. februártól a Magyar Dolgozók Pártja budapesti pártbizottsága ipari és közlekedési instruktoraként tevékenykedett.

Az 1956-os forradalom leverése után azonnal csatlakozott a Kádár-féle vezetéshez. December 8-án a Magyar Szocialista Munkáspárt Budapesti Ideiglenes Intéző Bizottsága tagjává választották, másodtitkáráként 1957. márciustól, Biszku Béla belügyminiszteri kinevezésétől Marosán György április végi megérkezéséig ideiglenesen ő vezette a testületet. Az MSZMP 1957. júniusi országos pártértekezletén bekerült a Központi Bizottság soraiba, 1958. novemberben országgyűlési képviselővé választották. A KB-nak 1962. novemberig, a parlamentnek 1967-ig maradt tagja.

1959. novemberben a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság általános (első) elnökhelyettesének nevezték ki. 1963. májustól a Kohó- és Gépipari Minisztériumhoz tartozó Szerelvényellátó Vállalat igazgatóhelyettese, majd igazgatója volt, 1973-ban vonult nyugalományaiba.

FORRÁSOK

Az MDP KV Titkársága 1951. március 14-i ülésének jegyzőkönyve. Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára M-KS 276. fond 54/134. őrzési egység. http://www.digitarchiv.hu/faces/frameContentGenerator.jsp?ADT_ID=39980&MT=1 (A letöltés ideje 2015. június 21.)

Az MDP KV Titkársága 1953. január 28-i ülésének jegyzőkönyve. Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára M-KS 276. fond 54/228. őrzési egység. http://www.digitarchiv.hu/faces/frameContentGenerator.jsp?ADT_ID=39394&MT=1 (A letöltés ideje 2015. június 21.)

Az MDP Budapesti Pártbizottsága 1955. január 18-i ülésének jegyzőkönyve. Budapest Főváros Levéltára XXXV.95.a. 119. őrzési egység